

זמני השבת

ר"ת	יציאה	כניסה
ירושלים	20:15	19:25
תל אביב	20:14	19:23
חיפה	20:17	19:26
באר שבע	20:14	19:24

הפטרה - "שמעו דבר" (וימיה ב')

העלון מוקדש לעילוי נשמות הטוהרה של מרן שר התורה פוסק הדור, מורנו ורבונו מרן האגון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, שוכחו הגדולה תגן עלינו. ולהצלתה: דוד בן שמחה וכו' ולרפואה: יניב בן אהובה לעילוי נשמות: מרדכי בן שמחה | גיר אלקן בן מרגלית חיים בן תמר | חיים בן כרמלה

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה
בראשות מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

חסדי שמואל

ע"ש סמי סויאד ז"ל בן חסיה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

3

בראי הפרשה

בעזון לשון הרע גלו ישראל

3

בריאיות ותזונה מוצרי טופו

4

סיפור לשבת

זמן הגאולה הגיע - ונדחה
סיפור על האר"י ז"ל

5

גדולי ישראל האר"י ז"ל

פרשת משות-מסעי | גיליון 669 | כ"ט תמוז תשפ"ה | ראש חודש אב

קומי רוני בלילה

כותבים חז"ל (איכה רבה): שיש היכל בשמים שקוראים לו ציון. ההיכל הזה מלא בשפע וטובות לישראל, שנאמר: 'מי יתן מציון ישועת ישראל'.

רבותינו חכמי הקבלה לימדו אותנו שבשביל להיכנס להיכל הזה, צריך הרבה זכויות ומעלות גדולות מאוד בעבודת ה', אבל ישנה עוד דרך שהיא סלולה ופתוחה לרבים שאפשר להיכנס להיכל הזה.

ולדרך הזו קורא הנביא (איכה ב יט): 'קומי רוני בליל [בלילה] לראש אשמות שפכי כמים לבך נכח פני אדני'.

הנביא אומר שהעבודה של היהודי לאחר הגלות הוא לקום בלילה. כל הזמן אדם מצווה לעסוק בתורה, אבל יש זמנים שאם אדם יודע לנצל אותם, הוא יכול להיכנס להיכל שנקרא ציון, ומשם הוא יכול לפעול ישועות גדולות שאי אפשר לפעול בזמנים אחרים.

אם אדם ניהיג את עצמו לפחות פעם בשבוע לקום בחצות הלילה, לומר תיקון חצות, ולאחר מכן לעסוק בתורה, הוא יראה שינוי מהותי בחיים שלו - מהפך בחיים שלו.

הזוהר (אחרי מות) כותב שאלו שקמים בחצות הלילה נקראים צדיקי אמת, שאוהבים באמת את הקב"ה. והעולם קיים בשביליהם. הם שולטים על כל הגזרות קשות שנמצאות למעלה ולמטה, וכל מה שהם גוזרים יתקיים, אלו נקראים עבדי ה', כמו שכתוב (תהילים קלד א): 'עבדי ה' העמידים בבית ה' בלילות'.

יש צדיק גדול מאוד שאני מכיר, שכל מה שהוא מברך מתקיים, ממש פועל ישועות לא רגילות. שאלתי את אחד מגדולי הדור - מה הכוח של אותו צדיק? אמר לי: 'אם גם אתה תקום 60 שנה כל לילה בחצות ותעסוק בתורה תזכה לכוח שיש לו'.

אדם ביום שבת אוכל טוב וישן הרבה ב"ה, מקיים את שיטת רבנו האר"י לחומרא לישון שעתים בצהרי שבת. במוצאי שבת יש לו הרבה כח, יכול לקחת את העצה הזו למוצאי שבת, ישב בלילה ילמד תורה, יאמר תיקון חצות, יקרא תהילים, אדם כזה יכול להיכנס להיכל שנקרא ציון.

כמה פעמים אדם מבולבל, לא יודע מה רוצים ממנו בשמים, מרגיש ניתוק בקשר בינו לבין הקב"ה, קנה אושו - הלך הראש

מנוע. נכנס שותף לעסק - לא הלך, כל הזמן רב עם אשתו ולא מסתדרים. הוא מקבל הכל באהבה כמובן, אבל הוא לא מבין מה ה' רוצה ממנו, מרגיש שלא הולך לו כמו שצריך. כותב הזוהר הקדוש שאם תהיה מוכן לוותר קצת על השנייה שלך, הקב"ה יגלה לך, אם תקום ותשתתף בצער השכינה, תצטער על חורבן בית המקדש, תבכה על כך שאחים שלך לא מכירים את הקב"ה, לא מכירים את התורה ואת האמונה, תבכה על כל המחלוקות שיש בעם. ה' יתברך יתן לך כזה דבקות בו, אתה תבין הכל, תעמוד בכל הניסיונות באמונה ובחזקה, לא יהיה לך קשה שום דבר, כל זאת כי השתתפת בצער השכינה הקדושה.

כותב החיד"א זצ"ל על הפסוק (תהילים כג ב): 'בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני', דשא ר"ת - דיבור, שינה, אכילה. שאם אדם 'ירביץ' לעצמו בדשא, ישן פחות, יאכל פחות ממה שהוא רגיל, ידבר פחות בדברים שלא נצרכים, יקדש את עצמו, אז יתקיים בו המשך הפס': 'על מי מנחות ינהלני', הכל ילך לו כמו שצריך, הכל יזרום לו בחיים. הוא יזכה לשמחה ולאמונה שלמה, כל זאת כי הוא נתן מעצמו בשביל צער השכינה, בשביל להתפלל על האחים שלו שרודפים אחר הבלי העולם הזה ולא מכירים את הקב"ה.

כותבים חז"ל (תענית ל:): 'כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה', ויש לדייק לא כתוב 'זוכה' אלא 'זוכה', זאת אומרת שהוא כבר עכשיו יראה בשמחתה, הוא יזכה לשמחה, ושמחה באה כתוצאה מאמונה, הוא יזכה לאמונה שלמה בהקב"ה שהוא מנהיג את הכל כמו שצריך, ויזכה לקבל הכל באהבה. כל זאת כי הוא מתאבל על ירושלים, הוא עושה פעולות בשביל לנחם אותה. והשכינה הקדושה עצם זה שהיא רואה שמתאבלים עליה, שהיא רואה שאכפת לך ממנה, ולא שוכחים ממנה, זהו כבר הנחמה שלה. שזוכה לראות בבנין בית מקדשנו במהרה בימנו אמן.

שבת שלום ומבורך!

השיעורים של הרב יתחדשו ביום רביעי הקרוב בשעה 19:30

שבת בבית הכנסת "חסדי שמואל" עם מורינו הרב אייל עמרמי שליט"א

17:30	מנחה מנין א'
18:00	שיעור במוסר וחסידות
18:30	מנחה מנין ב'
19:45	שיעור בהלכה (כחצי שעה לפני צאת שבת)
20:15	ערכית של מוצ"ש (עם צאת השבת)
20:40	אבות ובנים (כחצי שעה אחר צאת השבת)

19:15	מנחה ערב שבת (כ-30 דק' לפני השקיעה)
04:45	שחרית נץ החמה (כ-65 דק' לפני נץ החמה)
07:00	שיעור בהלכות ריבית (30 דק' לפני תפילת שחרית)
07:30	שחרית מנין ראשי
16:30	תהילים לבנות (בבית"כ חסדי שמואל)
16:30	שיעור לנשים מפי מו"ר שליט"א
17:00	שעור בחושן המשפט

"המסע של החיים"

אם נתבונן בפרשות 'מטות מסעי' נוכל להבחין בדבר מעניין;

פרשת מטות מסתיימת בנחלתם של בני גד ובני ראובן בעבר הירדן המזרחי וההמשך הטבעי שלה היה אמור להופיע בנחלת שאר השבטים את הארץ עצמה, אך לא כך כתוב. באמצע ענייני הכניסה לארץ והנחלות, חוזרת התורה וספרת לנו על מסעות עם ישראל במדבר.

נשאלת השאלה למה, ובכלל, מה החשיבות הגדולה של זכירת המסעות כאשר לכאורה כל המסעות הם רק אמצעי עבור הכניסה לארץ?

אנחנו יכולים ללמוד מכאן דבר נפלא. כמו כניסתם של בני ישראל אל הארץ, גם חיינו הינם מסע ארוך ומתמשך. לעיתים נראה לנו שזהו, הגענו אל נקודת הסיום, אל הרגע שבו אפשר לקצור פירות, אבל לא, אנחנו צריכים להיות מודעים לכך שגם ברגע הזה, גם כשנכנסים אל הארץ המובטחת, המסע לא נגמר.

התורה מזכירה לנו שגם כאשר בני ישראל נכנסו לארץ ישראל הם היו בשלב המסע, וגם כאשר הילדים שלנו גדלים, מתבגרים והופכים להיות עצמאיים, המסע ההורי שלנו עדיין ממשיך.

לא קל להיות כל הזמן במסע. זה דורש ממנו כוחות נפש, עוצמות ותעצומות, אבל החידוש הגדול שמחדשת לנו התורה הוא שלכל יהודי יש את הכוח לעשות את זה. שלכל הורה יש את היכולת להמשיך לצעוד תמיד. להמשיך במסע גם כאשר מגיעים אל היעד. כהורים אנו מביטים לעיתים במתבגרת/ומצפים 'להגיע איתם לארץ ישראל'. זהו, הם כבר גדלו, הם כבר נבנו, הלב שלנו כבר נמצא בתוכם, עכשיו הזמן לקצור את הפירות. אבל המציאות שונה.

מתבגרים צריכים אותנו לא פחות מעוללים, המסע איתם נמשך גם בתוך ארץ ישראל, אלא שהכלים צריכים להשתנות.

ישנן פעמים מאתגרות יותר בהן דווקא בגיל בו אנחנו מחכים לקצור את הנחת, הנערים מאתגרים, מחפשים אותנו בזווית אחרת, ועלינו לזכור לא להתייאש ולסייע לנער לצעוד בנתיב הפתלתל לפעמים של גיל ההתבגרות. הורים, לא להיות לבד במסע, ליצור קשר עם צוות מקצועי להיוועץ ויחד לעבור את המסע הזה בדרך הנכונה, חזקים וקשובים. כי המסע הזה לא נגמר ביום אחד ולא בהחלטה אחת, הוא אורך את הזמן שלו, ועלינו לפעול בו במקצועיות ובהדרכה.

הרב אליהו סומך
מנהל חינוכי ת"ת כאייל תערוג

אשריכם תלמידי חכמים

הבנות בחופש. הבנים ב"ה עדיין לומדים. ברור שכשחלק לומדים, והחלק הרעשן של הבית נופש, קשה לבנים יותר ללמוד. מה אתם יכולים לעזור כדי לעזור לילדים שלכם לשרוד את השבועיים הללו? יענקלה הכוינס היא בלדה שהוקרנה לראשונה בחגיגות סיום הש"ס תש"פ. יענקלה נער שמתמודד עם קושי למידה. לכו היה מר עליו כי הוא לא הבין דבר בלימוד הגמרא.

אחת ההתמודדויות שלנו בתקופה הזו – חוסר ריכוז. ובנוסף חרדות עם אזעקות שפוקדות אותנו מידי פעם. חרדות. שמתעצמות עם החשיפה לחדשות. בעבר התפרסם ספור על חייל שתוך כדי שינה ירה בקיר ופצע קלות כמה חיילים. מבחינה נפשית דימה החייל שהוא בשדה הקרב. תופעה זו נקראת הלם קרב, והיא פוקדת גם למי שמכור לחדשות הוויזואליות. אחד הדברים שמסייעים להתנתק מהתקשורת אלו הלימודים בין כתלי בית הספר. הניתוב ללימוד הוא יעד ופתרון בכל זמן. והעדר למידה מפנה את הראש לחרדות ואף לדרכים קלוקלות. כאשר מנתבים את המתבגר ללימוד, נרגעים הרבה מהסימפטומים של גיל ההתבגרות. איך נעשה זאת? נתבונן בהוריו של יענקלה הכוינס שרואים את בנם סובל, הסבל שלו הוא גם הסבל שלהם.

יום אחד, מספר יענקלה, כשחזרתי מהתלמוד תורה, אבא נתן לי מטבע כפרס עידוד, עם מבט חם בעיניים: אני נותן לך כי אני רוצה לתת לך, כי אני אוהב אותך. בלי מקח וממכר. אבא מוסיף מילות עידוד: "נשמה, אתה עוד תדע יפה. אני מאמין בך, ביכולות שלך. אני מתגמל אותך על המאמץ, בלי קשר לתוצאה.

מערכת ששרים של עידוד מתוך אמון זה תהליך נוצר. והוא ישודר תמיד. ללא שינויים במצב הרוח של ההורים. אנחנו נותנים פרס עידוד כי אנחנו אוהבים אותך. ופרס תימרוץ – ניתן על עמל. ללא קשר לתוצאה. ומותר להעניק פרסי עידוד. יענקלה חזר עם ידע בעל פה של שתי שורות מפרק הכוינס. הציבו בפניו מטרות רלוונטיות עבורו. תואמות לכישוריו: שתי שורות, דף אחד.....

בכל יום כשהוא חזר הביתה אבא ואימא חכו לו בבגדי שבת: הם שדרו לו שהם שמחים אתו, מעריכים אותו על המאמץ שהוא משקיע, ללא קשר להישגים. הצבת מטרות קצרות טווח, ברורות ומוגדרות מגבירים את החשק ללמוד, לציית, בכל פעולה או תגובה. לא רק בלימוד.

יענקלה יודע לדקלם דף שלם בעל פה: "עצמתי את העיניים והתחלתי להגיד בקול רם... וכשפתחתי את העיניים אבא ואמא היו שם ובכו מאושר, כפי שלא ראיתי מעולם".

קודם הוא חלם על מטבע כתגמול, הפעולות והתגובות של ההורים גרמו לו להרגיש אושר בלימוד הלמידה עצמה מהנה. וזה נכון לא רק ללימוד. זה נכון לגבי כל מאמץ שעושה המתבגר שלכם. אל תחששו שהוא יעשה את רצונכם רק תמורת תגמול. קשר טוב יגרום לו להרגיש ספוק בעשיית הראוי.

פסיכולוגים בדקו ומצאו שנערים שקבלו פידבק חיובי על משימה שנעשתה, הראו עלייה במוטיבציה פנימית לעסוק במשימות דומות. פידבק שלילי הוריד את רמת המוטיבציה הפנימית.

"טיפש עשרה" הוא כנראה אחד המושגים המעוותים ביותר לגיל ההתבגרות. אין בו באמת טיפשות. להפך. ניתוב נכון ויחס בונה יגרום לבני נוער להתחיל לחשוב לעומק על דברים איכותיים. תנו להם את הכבוד שלהם. תשתפו אתם בקשיים שלהם. תעריכו תמיד כל מאמץ. אל תשוו ביניהם לבין אחרים. חוויה חיובית מעוררת מוטיבציה פנימית חוויה שלילית מקלקלת אותה. מדוע? משום שמשוּב שלילי וכישלון מורידים את האמונה של האדם במסוגלותו שלו.

נאמר על רחל אמנו: "... מאנה להנחם על בניה כי איננו". תחילת הפסוק בלשון רבים וסופו בלשון יחיד, 'בניה' זה רבים ו'איננו' זה יחיד. הורים מסורים, שמצד אחד משמשים כהורים לכל הילדים ומצד שני תזוה את הצרכים הפרטיים של כל ילד וילד. הצלחה בחינוך באה על ידי יכולת ההקשבה לנפש הילד, עידוד והערכה על המאמץ, הצבת דרישות עטופות בחיבה ואימון. אומר בעל האגרות משה: "יש שצריך לשחדו במתנות, ויש שצריך למשכו בספורים". כמו שאמרנו בשבוע שעבר, לא כל האצבעות שוות.

נכתב ע"י ז. קליין
מנהלת תוכניות סמינר הר חומה

כותבים המפרשים ש- 'אלה מסעי בני ישראל' רומז לכל הגלויות שבני ישראל עוברים, ר"ת 'אלה מסעי בני ישראל' אדום, מדי, בבל, יון, שהם ארבעת הגלויות.

בנביא (שמואל ב' פרק ט"ז) מובא שכאשר אבשלום בנו של דוד המלך מרד בו, דוד ועבדיו בורחים מירושלים. כאשר דוד המשיך את דרכו מפסגת הר הזיתים, הגיע אליו ציבא שהיה נער מפיושית בנו של יהונתן שהיה נכה רגלים, ובגלל השבועה שדוד נשבע ליהונתן, האכיל דוד את מפיושית על שולחנו ונתן לו את ציבא לעבד. כעת ציבא בא לדוד כשהוא מוליך איתו זוג חמורים חבושים באוֹכף, ועליהם מונחים מאתים ככרות לחם, מאה אשכולות של צימוקים, מאה כלים מלאים תאנים מיובשות ונבל יין. דוד שאל את ציבא: 'למי הבאת את כל זה?' וציבא ענה: 'החמורים מיועדים לנשים ולילדים של המלך שירכבו עליהם, הלחם והפירות עבור אנשיך, והיין למי שיתעייף בעמל הדרך'. המשיך דוד ושאל: 'זהינן מפיושית?' ציבא אמר: 'הוא נשאר בירושלים, כי בעקבות המאורעות הקשים שקורים במשפחתך אמר לעצמו שעכשיו מתאים שעם ישראל ישיבו לו את המלוכה שנקלחה ממשפחת שאול, דוד בשומעו כך אמר לציבא שהוא נותן לו את כל נחלתו של מפיושית. מאוחר יותר, כשדוד חזר לירושלים, מפיושית הגיע אליו והסביר את השקר של ציבא. בעקבות זאת, דוד תיקן את המעשה וקבע שציבא ומפיושית יחלקו את השדה.

בגמ' (שבת נו: נכתב על כך: 'אמר רב יהודה אמר רב בשעה שאמר דוד למפיושית אתה וציבא תחלקו את השדה יצתה בת קול ואמרה לו רחבעם וירבעם יחלקו את המלוכה אמר רב יהודה אמר רב אילמלי לא קיבל דוד לשון הרע לא נחלקה מלכות בית דוד ולא עבדו ישראל ע"ז ולא גלינו מארצנו'.

מובן שבעוון לשון הרע גלו ישראל. ורמז לדבר מסמיכות הכתובים בין הפרשיות 'ויקרא לה נובח בשמו' 'אלה מסעי בני ישראל', ע"י לשון הרע נגרם שילכו בני ישראל בגלות. ומכלל הדברים נמצא גם להפך- שעל ידי הימנעות מלשון הרע זוכים לגאולה השלמה.

פרשת מטות מסיימת בפס': 'ויקרא לה נובח בשמו'.

מובא בגמ' (מכות כג.): 'אמר רב ששת משום ר' אלעזר בן עזריה, המספר לשון הרע ראוי להשליכו לכלבים'.

כתב רבנו החיד"א זצ"ל

כי המדבר לשון הרע מתגלגל בכלב. רמז לדבר 'ויקרא לה נובח בשמו', לה- ר"ת לשון הרע. 'ויקרא לה', מי שקורא ומדבר לשון הרע, סופו 'נובח בשמו', שיתגלגל בכלב ויהיה נובח שנפש אדם הוא שמו.

רמזים נוספים לכך הביא בספר 'בשמים ראש' מהכתוב (תהילים נט ז): 'ישונו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר, הנה יביעון בפייהם תרבות בשפתותיהם כי מי שמע'. הכוונה, אנשים המדברים לשון הרע, כאשר ישונו לערב נפשם ביום המיתה, 'יהמו ככלב' יתגלגלו ככלבים ויסובבו עיר' כמו הכלבים המסתובבים בעיר. וזה עונש על אשר בחייהם 'יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם', שהיו מדברים לשון הרע הנקרא חרב, שהלשון הרע הורג וזהו 'חרב פיפיות', ולא יבינו 'כי מי שומע', מי שאמר והיה העולם שומע אותם, והם עתידים לתת דין וחשבון על מעשיהם.

ובזה אשר לרמז את הכתוב (תהילים כב כא): 'הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי', שדוד המלך התפלל להינצל מחרב- הוא לשון הרע (שהורג), בשביל שלא יגיע לכלב יחידתי, שהיחידה כידוע היא החלק הנעלה של נשמת האדם, שהיא לא תגיע להתגלגל לכלב.

ותחילת פרשת 'מסעי' הבאה לאחר 'מטות', מתחיל הפס': 'אלה מסעי בני ישראל'.

בריאות ותזונה

מוצרי טופו

לצערנו בשבוע הקרוב נכנסים אנו לימי 'תשעת הימים' שבהם נהגו ישראל לא לאכול בשר, כחלק ממנהגי האבלות שלנו על חורבן בית המקדש, שבהם היו מקריבים קורבנות העשויות מבשר.

לכן הייתי רוצה לכתוב קצת על תחליף הבשר המפורסם- **טופו:**

טופו, הוא תוצר של עיבוד פולי סויה, הוא מקור תזונתי מצוי, עשיר בחלבון, סידן, ברזל ומינרלים נוספים. הוא נחשב למוצר ידידותי לסביבה ומציע מגוון יתרונות בריאותיים, ביניהם הפחתת כולסטרול ושומן רווי, מניעת סוכרת ומחלות לב, וסיוע בהפחתת משקל.

היתרונות התזונתיים של הטופו:

• חלבון מלא:

טופו מכיל את כל תשע חומצות האמינו החיוניות, מה שהופך אותו לחלבון מלא וחשוב בתזונה.

• סידן וברזל:

טופו הוא מקור טוב לסידן, החיוני לבריאות העצם, וכן לברזל, החיוני לייצור תאי דם אדומים.

• שומן בריא:

הטופו מכיל שומן בלתי רווי, כולל חומצות שומן אומגה 3, אשר מומלצות לבריאות הלב וכלי הדם.

• דל בקלוריות:

הטופו הוא מזון דל בקלוריות, מה שהופך אותו לבחירה טובה עבור מי שמנסה לשלוט במשקל.

• מקור לויטמינים ומינרלים:

טופו עשיר גם בויטמינים מקבוצת B, מגנזיום, אשלגן, ואבץ.

• המלצות לצריכת טופו:

• מגוון רחב של שימושים:

ניתן להשתמש בטופו במגוון רחב של מנות, החל מסלטים ועד תבשילים, ויש המכניסים ממנו מנות עיקריות כתחליף לבשר.

שילוב בתזונה מאוזנת:

מומלץ לשלב טופו בתזונה מאוזנת, כחלק מקטניות נוספות וממגוון מזונות.

בקרת ספיגה:

חשוב לשים לב כיצד הגוף מגיב לצריכת טופו, במיוחד אם ישנן בעיות בבלוטת התריס או נוטלים תרופות להחלפת בלוטת התריס.

• הערות נוספות:

• טופו הוא לא תחליף מלא לחלב:

למרות שהטופו עשיר בחלבון, הוא אינו תחליף מלא לחלב, בעיקר מבחינת תכולת ויטמין B12, שאינו קיים בטופו.

שימו לב להרכב:

יש לשים לב להרכב הטופו, במיוחד לתכולת הנתרן והשומן, ולבחור במוצרים איכותיים ומעובדים כמה שפחות.

בקיצור, טופו הוא מרכיב תזונתי רב ערך שיכול לתרום לבריאות הלב, העצמות, ומערכת העיכול, ויכול להיות חלק חשוב בתזונה מאוזנת.

להצטרפות לקבוצה של הרב אייל עמומי:

לקבוצת הנשים שלחי 'צוף' ל: 054-313-6033

לקבוצת הגברים שלחי 'צוף' ל: 052-443-0999

הדרך אל הלב
מתחילה כאן!

מתחברים, מתקדמים, מתחזקים

סיפור לשבת

זמן הגאולה הגיע - ונדחה

סיפור על האר"י ז"ל

והאר"י קיווה שיעלה בידו להביא את משיח צדקנו בימיו. אך השטן כמוכן לא רצה שדבר כזה יתרחש, והוא השקיע את כל כוחו בחצר קטנה זו, והצליח בדרך ששמורה עימו מאז ומעולם להרוס כל חלקה טובה: מחלוקת.

אחת הנשים הסתכסה עם חברתה, נשים נוספות תפסו צד בוויכוח שגלש לעיונות נסתרת או גלויה, והגיעו הדברים למצב בו כל אחת הסתגרה בביתה והעדיפה שלא תפגוש בשכנותיה. אך הילדים שרצו לשחק זה עם זה - הביאו דרישות שלום מילדי השכנים...

עמדו הנשים והעסיקו את הילדים בבית, ובלבד שלא יצטרכו אף קשר זעיר עם השכנות - גם לא דרך ילדיהן.

טבעה של מחלוקת שהיא סוחפת, הורסת ומכלה כל חלקה טובה גם בשעה שאיש אינו יודע על מ ה ולמה פרצה. גם הגברים שראו שנשותיהם מזעיפות פנים, החלו להזעים פנים אחד כנגד חברו, לאמור: בשל ביתך הרעה הזאת...

באחד הימים הוריד האר"י ז"ל את ראשו על השולחן באמצע הלימוד ונאנח מרות: "קווה קווייתי", אמר לתלמידיו, "שקץ הגלות הגיע ובא לציון גואל. אך נתגלה לי כעת משמים שבעוון המחלוקת נדחתה עת הרצון שהייתה בעולם וביאת המשיח תידחה לזמן ארוך ורב. הכל" - כך הטעים האר"י - "בשל המחלוקת ששררה ביניכם".

"ולא זו בלבד, אלא שנגזר עלי להסתלק מן העולם בשל כך..." מיד החברים נרעשו, צעיר רבם (בן 36 או 38 לרוב הדעות בפטירתו). מיד הלך כל אחד ואחד לביתו ולא זז משם עד שעשו שלום בין כולם, והרבו אהבה ואחוה. אך הגזירה נגזרה, ובתום אותה שנה נפטר האר"י ז"ל למגינת לב.

בחצר הרבועה שמשלוש רוחותיה היו בתים מסודרים הצמודים זה לזה, כבר לא השתובבו ילדים מדי יום בשעות אחרי הצהריים ושיחקו זה עם זה כשאמותיהן שומרות עליהן. כל אם העדיפה להעסיק את ילדיה בבית פנימה והעיקר שלא יצאו לשחק עם ילדי השכנות.

הילדים דווקא הצטערו, מאוד רצו להמשיך במשחקיהם הקבועים עם החברים והחברות עימם גדלו מגיל קטן ותדיר שהו זה במחיצת זה.

חצר זו, הייתה בצפת עיר הקודש, עיר שאווירת מסתורין וקבלה אופפת אותה זה כחמש מאות שנה מאז שכן בה האר"י הקדוש (רבי יצחק לוריא אשכנזי, ה' באב יום פטירתו) שנחשב לגדול המקובלים מתקופתו ועד ימינו.

בנוסף חיו שם גדולי עולם כדוגמת מרן רבי יוסף קארו (בעל בית יוסף ושולחן ערוך), רבי משה קורדובירו (הרמ"ק) ורבי שלמה אלקבץ (מחבר הפיוט "לכה דודי") והדרשן המפורסם רבי משה אלשיך (האלשיך הקדוש).

נקל לתאר עיר שרובה תושבים יהודים ובה חיים ענקי רוח בקנה מידה כזה - שאווירת הקדושה שבה הרקיעה שחקים. האר"י ז"ל עצמו הקדיש את עצמו ללימוד חכמת הקבלה יחד עם תלמידו רבי חיים ויטאל ז"ע, ובאחד הימים הודיע האר"י לקבוצה נבחרת מסגל תלמידיו שעליהם להחיש את גאולת ישראל ולשים קץ לגלות.

כולם יעברו להתגורר בחצר אחת שיוחדה לשם כך, משלוש רוחותיה יהיו בה בתי מגורים, בצד המזרחי של הבתים יוקם בית מדרש לתורה ותפילה. ה"חברים" (כך כונו תלמידיו של האר"י בעת ההיא, ולאחר פטירתם כינו אותם בתואר כבוד הכולל צחות לשון: "גנר"י האר"י) ידורו יחד עם משפחותיהם באופן כזה שהנשים ידאגו לכלכלת הבית, והגברים יקדישו את כל יומם לתורה ועבודת ה'.

הם עסקו בסדר מיוחד שהתווה להם האר"י הק' על פי חכמת הנסתר,

סיפור אישי

שני אחים שומרי תורה ומצוות החזיקו עסק גדול של תכשיטי זהב. ליל שבת אחד, הם יושבים ואוכלים יחד, שמחים ומאושרים, שרים שירי שבת, מתענגים על ברבורים, שליו ודגים. והנה הטלפון מצלצל, שניהם כמוכן לא ניגשים, ושניהם מסמנים זה לזה שלא משנה מי נמצא מעבר לקו, כעת הם שובתים לכבוד ה' יתברך, והשבת היא מקור הברכה. לאחר מספר צלצולים הטלפון עובר למענה קולי, מענה ששומעים אותו כל בני המשפחה, ושם הם שומעים: "מדברים כאן מחברת הביטחון שלכם, החנות שלכם נפרצה ברגעים אלו ממש, בואו מיד בכדי להציל את מה שניתן". שניהם חיוורים כסיד, מבינים שחבר עליהם עולמם. אבל מבטיחים האחד לרעהו להתגבר ולשמור על קדושת השבת. וכך, במהלך כל השבת הם אפילו לא מדברים, לא משוחחים ולא חושבים על אותה פריצה אינמה ונוראה, פריצה שאמורה להמיט שואה על עסקיהם ועל חייהם. במוצאי השבת, הדבר הראשון שהם עושים לאחר ההבדלה, היא נסיעה בהולה לבית העסק שלהם. כאשר הם מגיעים למקום הם רואים את המקום פרוץ, את המנעולים שבורים ואת חלון הראווה ריק. אבל בכל הכספות לא נגע יד אדם. כולן עומדות מוכנות וממתנות אך ורק לבעלים שיגיעו בכדי לספור את המלאי ולראות שלא חסר דבר. המשטרה מגיעה בעקבותיהם ומספרת להם שנס גדול קרה להם בכך שהם לא חיללו את השבת. כי מי שהתקשר אליהם בעצם לא היו חברת הביטחון, אלא השוודים בכבודם ובעצמם שלא הצליחו לפרוץ את הכספות, והם תכננו באיומי אקדח לגרום להם לפתוח את כל הכספות ולאחר מכן לשלוח אותם לישיבה של מעלה. מעבר לסיפור של ההשגחה הפרטית, שלא תמיד אנחנו אוהבים אותו, כי ככל שאתה שומע יותר ויותר סיפורים על השגחה פרטית אתה מתחיל לחשוב: "למה לי זה לא קורה?", "למה ה' לא איתני?", וזה עלול לגרום לך אפילו להידרדר. טוב מידי פעם לשמוע סיפורים כאלה, אבל טוב גם לשמוע שישנה השגחה פרטית הפוכה. כי אם הקדוש ברוך הוא לא עושה משהו שמתאים לך, יש משהו אחר שמתאים לך יותר, גם אם אתה לא מבין זאת.

אבל יש כאן מסר אחד נוסף.

לא תמיד מי שמתקשר אליך ודואג לך הוא החבר האמיתי שלך, לא תמיד מי שמעיר אותך ומספר לך על משהו שעושה לך נזק, עושה את זה מתוך כוונות טובות. לפעמים דווקא הרע, הוא זה שעומד לימינך ומנסה להסיט לך את מצב הרוח ואת הלק המחשבה לכיוונים אחרים ולא נכונים. אותו אחד שמרחם עליך ואומר: "אוי ואבוי! כך עשו לך? אני במקומך לא הייתי מוותר", הוא לא החבר האמיתי. ברגעים הללו, הוא השונא האמיתי שלך. לפני שאתה מקבל החלטה, תתמודד ותבדוק טוב טוב מי העומד מולך, האם אוהב או שונא ורק לאחר מסקנה ברורה, תפעל על פי הדברים.

אם גם לכם יש סיפור ואתם רוצים שנפרסם אותו, אפשר לשלוח במייל ל-d0545314210@gmail.com או בווטסאפ ל-052-4430999, ואנחנו בלי נדר נפרסם אותו פה בעלון.

יוני מרקט

על העזרה והתמיכה במוסדות "כאייל תערוג"

התורה והברכה ל

הבא והיו מגלין לו רזי תורה. וגם היה יודע כמת הפרצוף ושרטוטי הידיים ופתרון חלומות על אמיתתם ובגלגולים ישנים וגם חדשים. והיה מכיר במצח אדם מה מחשב ומה שחלם ומה פסוק קרא בעליית נשמתו לגן עדן בלילה והיה מלמד פירוש שורש נשמתו. והיה קוראו במצחו זכויות ועבירות שחישב. והיה נותן לכל אחד ואחד תיקון כפי הבחירה המיוחדת או לשורש נשמתו האחוזה בשורש של אדם הראשון ... והיה מלא חסידות ודרך ארץ וענוה ויראת ה' ואהבת ה' ויראת חטאו וכל מדות טובות ומעשים טובים היה בו... וכל זה השיג מרוב חסידותו ופרישותו אחר התעסקו ימים רבים בספרים ישנים גם חדשים בחכמה זו. ועליהן הוסיף חסידות ופרישות וטהרה וקדושה וזהו הביאו לידי רוח הקודש והיה אליהו נגלה לו תמיד".

האר"י לא חבר ספר שלם בשיטתו החדשה בחכמת הקבלה, וכל דברי הסודות והרזים אשר נתגלו לו מסר בעל פה לתלמידיו. רוב חידושי האר"י הם בלימודי הכוונות במעשה המצוות והתפלות, וייחודים ע"פ גימטריות וצירופי שמות קדושים.

האר"י חיבר גם פיוטים וזמירות. ביניהם: "אזמר בשבחין", "אסדר לסעודתא" ו"בני היכלא". על הפיוט "יום זה לישראל אורה ושמוחה" שראשי התיבות שלו הם יצחק לוריא חזק יש טוענים שחיבר האר"י ויש המייחסים את הפיוט לרבי שמעון ברנשטיין.

האר"י לא ערך סידור, אבל חיבר כוונות וייחודים לתפילה. תלמידיו ותלמידי תלמידיו ערכו סידורים עם הכוונות שמסר והתאימו את נוסח התפלה לכוונות.

על פי המסורת, נהג האר"י לטבול מדי יום ב"מקווה האר"י" המצוי כיום ליד בית העלמין בצפת. על פי המסורת הידועה לנו, הורה האר"י ערב מותו לרחוץ את גופתו במקווה זו. במהלך ההכנות לקבורה, קם הרב בדרך גס על רגליו כדי לטבול את עצמו במקווה.

האר"י נפטר לבית עולמו בתאריך ה' באב, כשהוא בן 38 בלבד. מקום קבורתו בבית העלמין העתיק בצפת, בסמוך לקברי רבו הרמ"ק, המבי"ט, הרדב"ז, רבי שלמה אלקבץ, רבי אלעזר אזכרי ובנו רבי משה.

רבי יצחק בן שלמה לוריא, (ה'רצ"ד, 1534 - ה' באב ה'של"ב, 25 ביולי 1572), גדול מקובלי צפת במאה ה-16. כבר בגיל צעיר התבלט בחריפותו, בבקיאותו ולמדנותו בתורה. עם פטירת אביו בילדותו, לקחה אותו אמו לאחיה רבי מרדכי פרנסים שהיה גביר עשיר ומכובד בקהילה היהודית בקהיר שבמצרים, שם לומד רבי יצחק אצל רבה הראשי של מצרים הרדב"ז (רבי דוד בן זמרא). בהיותו בן 36 נגלה אליו אליהו, ואמר לו כי בעוד שנתיים יסתלק מן העולם, והגיעה העת שיעלה לארץ ישראל להשיג קדושה יתירה ושפע חכמה אלוקית. שם ימצא את ר' חיים ויטאל, וימסור לו את כל סתרי התורה שלמד. האר"י חזר לארץ ישראל, קבע את מקום מושבו בצפת ופתח ישיבה העוסקת בתורת הנסתר. השמועה על בקיאותו הרבה ברזי הקבלה נפוצה בעיר, ורבים מתלמידי רבי משה קורדובירו עוברים לשיבתו, כאשר רבי חיים ויטאל נחשב לבחיר תלמידיו.

גדול תלמידיו, רבי חיים ויטאל, העלה את תורת רבו על הכתב, בסדרת הספרים "פרי עץ חיים". בין תלמידיו, המכונים 'גורי האר"י' נמנים גם ר' משה אלשיך, ר' שלמה אלקבץ, ר' יוסף חאגיז ור' יוסף קארו. בהקדמה לספר "פרי עץ חיים" מתאר רבי חיים ויטאל את רבו הקדוש: "לא היה מי ששיג חכמה זו על אמיתתה כמוהו כי היה יודע במשנה ותלמוד ואגדות ומדרשות על כל דבר ודבר כמה פנים בפרד"ס ומעשה בראשית ומעשה מרכבה בשיחות עופות ובשיחות דקלים ואילנות ועשבים ... היה רואה נשמות בעת צאתם מהגוף ובבתי הקברות ובעלותן בכל ערב שבת לגן עדן. והיה מדבר עם נשמת הצדיקים שהם בעולם

מדור הילדים

התשובות לחידון

חידון לשבת

צ' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

ח' ע'אע'א ע'אע'א

הספר שכולם חיכו לו כבר כאן!!!
ספרו החדש של הרב אייל עמרמי שליט"א

לקניה והפצה: 050-678-5912 או במשרדי המוסדות

זמני תפילות ושיעורים

בית כנסת המרכזי "חסדי שמואל הר חומה"

תפילות לימות החול

שחרית נץ החמה	05:05 (כ-45 דק' קודם נץ החמה)
שחרית מגין ב'	07:30 (בישיבה הודו 7:45)
שחרית מגין ג'	08:15
מנחה גדולה	13:30
מנחה	19:25 (20 דקות לפי שקיעה)
ערבית מגין א'	סמוך למנחה
ערבית מגין ב'	בתום השיעור המרכזי

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30

יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת / מועדים

פעילויות לנשים

יום שלישי	21:00 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תח"י עם כיבוד חלבי עשיר - ברוכות הבאות
-----------	--

פעילויות לילדים

ב, ה'	18:00 מתמידים לילדים, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד, הגרלות ופרטים למשתתפים.
-------	---

תפילות ושיעורים בשבת קודש

מנחה ערב שבת	19:15 (כ-30 דק' לפני שקיעה)
שחרית נץ החמה	04:45 (כ-65 דק' קודם נץ החמה)
שיעור בהלכות ריבית	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
שחרית מגין ראשי	07:30
שחרית מגין נערים	09:00 (בישיבה למטה)
שיעור בחושן המשפט	17:00
מנחה מגין א'	17:30
שיעור במוסר וחסידות	18:00
מנחה מגין ב'	18:30
שיעור בהלכה	19:45 (כחצי שעה לפני צאת השבת)
ערבית של מוצ"ש	20:15 (עם צאת השבת)
אבות ובנים	20:40 (כחצי שעה אחר צאת השבת)

פעילויות לנשים בשבת

תהילים לבנות	16:30 (בביה"כ חסדי שמואל)
שיעור לנשים	16:30 מפי מו"ר שליט"א

רשימת השיעורים השבועיים של הרב אייל עמרמי שליט"א

מוצ"ש

22:15 ביהכ"נ "בראשית" רח' רחבעם זאבי 2, פתח תקוה

ראשון

21:00 ביהכ"נ "ספרא" רח' שמואל יפה פסגת זאב, ירושלים

שני

17:30 ביהכ"נ "מוסיקה" רח' יואל, ירושלים

שני

21:00 ביהכ"נ "שערי דוד" רח' אגרות משה 17 רמת שלמה ירושלים

שלישי

שיעורים ברחבי הארץ לפי פרסום באתר ובקבוצות הווצאפ

רביעי

18:00 ביהכ"נ בורכוב רח' פישל, ירושלים

רביעי

21:30 לבנות סמינר! מדרשיית "תפארת בנות" רח' קצנלבון 8, ירושלים (אחת לשבועיים)

א'-ה'

19:30 שיעור ביהכ"נ "חסדי שמואל" רח' הרב מן החר 4, ירושלים

תספורת חינם!

כל יום ראשון ושלישי בין השעות

16:00 - 19:00

אני קפצתי האחרונה?
הסתפרתי בחינם?

רחבת בית הכנסת "חסדי שמואל" רח' הרב מן החר 4

הכיור נסתם!! האם מותר לפתוח את הסתימה הזאת בשבת??

להיות סתימה חזקה כי כל משקל היין יושב עליה, וממילא במקרה הזה אסור לפתוח את הנקב הסגור הזה. כל זה כאמור בחבית חדשה אבל אם זאת חבית מוסטקי מותר לנקוב בה, ולכן מותר להלכה לעשות נקב בקופסאות שימורים, טרופיות וכו' כי הם נחשבים ככלים חד פעמיים. חשוב לציין שכל מה שאנחנו מדברים זה לעשות נקב בכלים אבל נקב בקרקע אסור לאדם לעשות בשום אופן, ולכן אם נסתם בשבת הכיור שבמטבח אסור לאדם להכניס ברזל או להביא פומפה כדי לפתוח את הסתימה הזאת כי זה איסור תורה של בונה בשבת, זאת אומרת שכל ההיתר שדיבר מרן לפתוח נקב זה בכלים, כגון מלחייה שנסתמו נקביה ואז מותר לקחת קיסם ולפתוח אותה כי זה נקב ישן שנסגר אבל אם הסתימה היא בסיפון של הכיור והמים לא מחלחלים לגמרי (הסתימה מלאה והמים עומדים) אז אסור להביא קפיץ או פומפה ולפתוח את הסתימה. אז מה כן אפשר לעשות כאשר יש סתימה מוחלטת בכיור בשבת? הפתרון הראשון הוא להביא גוי בשבת ולתת לו לפתוח עם הפומפה או הקפיץ, הפתרון השני שמציע מרן הראשל"צ הרב עובדיה יוסף שליט"א זה לשפוך איזה חומר שמסיר את השומנים לתוך הצנרת וממילא החומר ימים את השומן שתוקע את המים שבכיור, אבל בלאו הכי אסור לאדם לפתוח בעצמו סתימה גמורה כי זה נקרא שעושה נקב במחובר לקרקע, ועובר על איסור בונה בשבת!

ה"שולחן ערוך" (סימן שי"ד, סעיף ב') כותב: "היה נקב נקב ונסתם, אם הוא למטה מן השמרים, אסור לפתחו דכיון שהיה למטה וכל כבד היין עליו צריך סתימה מעליה ויחשיב כפותח מחדש; למעלה מן השמרים, מותר לפתחו" – כבר למדנו שאסור לפתוח נקב בחבית חדשה משום איסור של מתקן מנה ואפילו שמטרת האדם היא לעשות נקב בחבית כדי לשתות את היין שיש בה, אבל אם החבית מוסטקי (חד פעמית) בזה חכמים התירו לעשות נקב, יוצא מכך שבחבית חדשה אם אין פקק או מכסה מלמעלה לא ניתן להשתמש במשקה שיש בה בשבת. בסעיף שלנו מדבר מרן על חבית חדשה שהיה בה כבר נקב אבל הוא נסתם, ועכשיו בשבת רוצה האדם לפתוח את הנקב הסתום הזה, אומר מרן שאם הנקב הסתום הוא בחלק העליון של החבית מעל השמרים, אז זה מותר אבל אם הפתח הוא למטה אז זה אסור. ומרן מסביר שאם הפתח למעלה אז זה כנראה לא סתימה חזקה וחדשה וזה נחשב כנקב ישן ומותר לפתוחה, אבל אם עשו את הנקב למטה אז זה חייב

מכתבו של הגר"א

הגאון מוילנא, ר' אליהו מוילנא, שדרגתו הרוחנית הייתה כ"כ גבוהה עד שהעידו עליו תלמידיו שזכה והיו לו גילויים מהעולם העליון, של אליהו הנביא ומלאכים, רשב"י והאר"י הקדוש ונשמות צדיקים נוספים שנפטרו, כדי ללמדו סודות התורה. הגר"א השתוקק לעלות לארץ ישראל, ומכתב זה נכתב לפני עלייתו לארץ, תוכנית שלא יצאה לפועל, אך הותירה לנו נכס רוחני – את מכתבו בלשון קדשו: "והכל יביא במשפט, על כל דיבור, ולא נאבד אפי' דיבור קל... כי חטא הלשון על כולו, כמאמר חכמינו ז"ל (תוספתא פאה פ"א): 'אילו דברים... ולשון הרע כנגד כולם. ומה לי להאריך בזה העוון החמור מכל העברות. כל עמל אדם לפיהו'. אמרו חכמינו ז"ל שכל מצוותיו ותורותיו של אדם אינו מספיק למה שמוציא מפיו. ועד יום מותו צריך האדם להתיסר, ולא בתעניות – תעניות – וסיגופים, רק ברסן פיו ובתאוותו... וזה כל פרי העולם הבא וכו' וזהו יותר מכל התעניות והסיגופים, ובזה יכופר לו כל עוון וניצול משאול תחתית!"

אם נשאל אדם: "מהי הדרך הטובה ביותר לזכות לעולם הבא?" נשמע מגוון תשובות, אך הגר"א מוילנא, שנהירים לו שבילי תורת הנגלה והנסתר, ענה על כך את התשובה: "אבל העיקר לזכות לעולם הבא בשמירת פיו, וזהו יותר מכל התורה והמעשים – כי הפה הוא קודש קודשים".

בשבת והודיה להש"ת נפתח כולל לדיינות ורבנות בבית כנסת לאברכים חתנים. בראשותו והדרכתו של מורנו ורבינו

הרב אייל עמרמי שליט"א.

המעוניין לתרום בהחזקת האברכים היקרים

ניתן לפנות למורנו הרב או לנתנאל 050-6785912.

פרטי חשבון למעוניינים

בנק מזרחי טפחות.

סניף 458 | חשבון 445404 ע"ש מקור חיים גבע בנימין.

למוסד סעיף 46 לפי פקודת מס הכנסה.

**שיעור בלוס אנג'לס
+הכנסת ספר תורה**

קהילת מיאמי

מעוניינים לתרום? צרו קשר: 050-678-5912

או: בנק מזרחי 20 | סניף 458 | חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק: 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

אנחנו מודים ל על תרומתם הנדיבה של הלחמניות לנקניקיות

ביום שלישי הקרוב ד' באב 29.7 ידרוש מורנו הרב ב:

נתניה 20:00 | ביכנ"ס שבת אחים" רח' קריניצי 8, 054-6440239

חולון 21:45 | ביכנ"ס עדת ישורון" רח' סביון 7, 052-9487378

לשמיעת שיעורי הרה"ג אייל עמרמי שליט"א בשידור חי התקשרו למס': 08-6170437

